

ร่าง 1 มาตรฐาน RSPO เกษตรกรรายย่อยอิสระ (ISH) ปี 2566

ระยะเวลาแสดงความคิดเห็นสาธารณะ: 1 พ.ย. ถึง 31 ธ.ค. 2565

NOTES: หมายเหตุ

ร่าง 1 ของมาตรฐาน RSPO ISH 2023 นี้คือ:

- 1) มีไว้สำหรับแสดงความคิดเห็นสาธารณะและไม่ใช้สำหรับการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนด
- 2) แนวทางแบบขั้นตอนสำหรับการรับรอง ISH ไม่ได้มีไว้สำหรับการแสดงความคิดเห็น
- 3) ปรับปรุงหลักการ เกณฑ์ ตัวชี้วัด และระบบการควบคุมภายในของมาตรฐาน ISH และเปิดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ
- 4) คำศัพท์ที่แก้ไขจะถูกเน้นด้วยสีแดง

1 ใครบ้างที่สามารถใช้มาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ

มาตรฐาน RSPO ISH นี้ใช้ได้กับเกษตรกรรายย่อยที่มีคุณสมบัติเป็นเกษตรกรรายย่อยอิสระ และมาตรฐานนี้ยังสามารถนำไปใช้กับการผลิตน้ำมันปาล์ม อย่างยั่งยืนทั่วโลก โดยเกษตรกรรายย่อยจะเป็นชายหรือหญิงก็ได้เกษตรกรรายย่อยจะผ่านการรับรองตามมาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ ถ้า :

- ไม่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่เข้าร่วม โครงการ (Scheme Smallholder) (ดู ำจำกัดความภาคผนวก 1)
- มีขนาดพื้นที่ปลูก ปาล์ม น้ำมันทั้งหมด:
 - น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 เฮกแตร์(ha) หรือ 312.5 ไร่ หากไม่มีการกำหนดเกณฑ์เ็นการ ตัดความระดับ ประเทศ หรือ
 - น้อยกว่าหรือเท่ากับขนาดสูงสุด ที่กำหนดไว้ในการตัดความระดับ ประเทศ (เช่น สำหรับประเทศ อินโดนีเซีย หมายถึงเท่ากับ 25 เฮกตาร์หรือต่ำกว่า และสำหรับประเทศเอกวาดอร์เท่ากับ 75 เฮกตาร์หรือต่ำกว่า)
- มีอำนาจการตัดสินใจในการจัดการที่ดินและแนวทางการผลิตปาล์ม น้ำมัน
- มีอิสระในการเลือกวิธีการใช้ประโยชน์ที่ดิน ประเภทพืชผล และวิธีการจัดการพืชผล (วิธีจัดการ วิธีในการบริหาร และลงทุนในที่ดิน)
- มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์เพิ่มเติมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้มาตรฐานนี้ตามที่กำหนดไว้ในการตัดความแห่งชาติของประเทศของตน

2 มาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระเกี่ยวข้องกับอะไร

มาตรฐาน RSPO ISH นำไปใช้เมื่อพื้นที่ปลูก ปาล์ม น้ำมันรวมทั้งหมดของเกษตรกรรายย่อยอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่แต่ละรายจะต้องมีไม่เกินขนาดพื้นที่ที่กำหนด (50 เฮกแตร์หรือ 312.5 ไร่ หรือตามที่กำหนดไว้ในการตัดความระดับ ประเทศ)

มาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อยอิสระ สามารถนำไปใช้ได้กับ :

- แปลงที่มีการปลูก ปาล์ม น้ำมันอยู่แล้วในปัจจุบัน และ/หรือ
- แปลงที่กำลังจะมีการปลูก ทดแทนหรือขยายพื้นที่ปลูก ใหม่และ/หรือ
- แปลงที่กำลังดำเนินการหรือมีแนวโน้มที่จะใช้ปลูก ปาล์ม น้ำมัน ใหม่

มีวิธีการกำหนดพื้นที่รวมในการผลิตปาล์ม น้ำมันอย่างไรอย่างไร ?

- i) พื้นที่ผลิตปาล์ม น้ำมันรวมจะถูกกำหนด โดย การผนวกรวมพื้นที่แปลงทั้งหมด ที่เกษตรกรรายย่อยเป็นเจ้าของ โดยไม่คำนึงถึงสถานที่ตั้ง
- ii) ซึ่งรวมถึงแปลงปลูก ปาล์ม น้ำมันเดิม และพื้นที่สำหรับปลูก ทดแทนหรือพื้นที่ที่จัดสรรไว้กับการปลูก ปาล์ม น้ำมัน ใหม่ที่เกษตรกรรายย่อยเป็นเจ้าของทั้งที่อยู่ภายในหรือภายนอกพื้นที่การรับรอง (เช่น กลุ่มที่เกษตรกรรายย่อยเป็นสมาชิกอยู่)
- iii) นั้นหมายความว่า หากเกษตรกรรายย่อยเป็นเจ้าของและมีการดำเนินงานในแปลงปาล์ม น้ำมันนอกกลุ่ม (การรับรอง) ซึ่งกำลังอยู่ระหว่างการรับรอง แปลงเหล่านั้จะถูกนับรวมด้วย ถึงแม้ว่าจะอยู่ในหมู่บ้านอื่นหรือภูมิภาคอื่น ๆ ก็ตาม

หลักการที่ 1: เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต มีประสิทธิผล สร้างผลกระทบเชิงบวกและมีภูมิคุ้มกัน ตัวชี้วัด				
เกณฑ์กำหนด		เกณฑ์ขั้นต้น (E)	หลักเกณฑ์ A (MS A)	หลักเกณฑ์ B (MS B)
1.1	เกษตรกรรายย่อยจัดตั้งกลุ่มนิติบุคคลถูกต้องตามกฎหมายและเป็นอิสระจากโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และกลุ่มจะมีความสามารถขององค์กรที่จะปฏิบัติตามมาตรฐาน RSPO ISH	1.1 E มีการจัดทะเบียนกลุ่มเป็นนิติบุคคลที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีหลักฐานทางเอกสารดังนี้ 1. การจัดตั้งถูกต้องตามกฎหมาย (ภายใต้ระเบียบกฎหมายของประเทศ) 2. มีการตัดสินใจที่ยุติธรรมและโปร่งใส และมีธรรมาภิบาล 3. เอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องตามข้อกำหนดสำหรับการจัดตั้งและการบริหารกลุ่ม 4. การเซ็นต์ชื่อหรือประทับลายนิ้วมือในปฏิญญาเกษตรกรรายย่อยจากสมาชิกรายย่อยทั้งหมด (อ้างอิงในภาคผนวก 2)	1.1 MS A ผู้จัดการกลุ่มและสมาชิกในกลุ่มมีระบบการควบคุมภายใน (ICS) ตามข้อกำหนดทั้งหมดในเกณฑ์ขั้นต้น และหลักเกณฑ์ A (หัวข้อ 3.2 ด้านล่าง) และผ่านการฝึกอบรมด้านกลไกการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน การจัดการทางการเงินและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับกลุ่มเกษตรกรรายย่อย	1.1 MS B กลุ่มเกษตรกรรายย่อยดำเนินงานตามแนวทางการบริหารที่ดีที่สุด ซึ่งรวมถึง: • การตัดสินใจที่ยุติธรรม โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล • การบริหารจัดการด้านการเงิน
1.2	เกษตรกรรายย่อยมีความสามารถในการจัดการสวนปาล์มของตนอย่างมีประสิทธิภาพ	1.2 E กลุ่มเกษตรกรรายย่อยมีแผนการฝึกอบรมและมีการสื่อสารให้สมาชิกทราบ	1.2 MS A เกษตรกรรายย่อยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจปาล์มน้ำมัน การติดตามตรวจสอบ และการวางแผนครบตามหลักสูตร โดยการฝึกอบรมประกอบด้วย การสร้างขีดความสามารถ การเก็บบันทึกข้อมูลสำหรับการผลิต รวมถึงปัจจัยการผลิต ผลผลิต การใช้แรงงาน และธุรกรรมการค้าในสวนปาล์ม	1.2 MS B เกษตรกรรายย่อยจัดการสวนของตนอย่างมีประสิทธิภาพและเก็บรักษานบันทึกการผลิตและข้อมูลการขายทะเลายปาล์มสด (FFB) ทั้งหมด
1.3	เกษตรกรรายย่อยดำเนินการตามแนวปฏิบัติด้านการจัดการที่ดีที่สุด (BMP) ในสวนของตนตามหัวข้อที่แนะนำขั้นต่ำโดย RSPO	1.3 E เกษตรกรรายย่อยมุ่งมั่นที่จะดำเนินการตามแนวปฏิบัติด้านการจัดการที่ดีที่สุด ในสวนของตน (อ้างอิงจากปฏิญญาเกษตรกรรายย่อย, 1.1 E, ภาคผนวก 2)	1.3 MS A เกษตรกรรายย่อยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ BMP ซึ่งรวมถึงแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP)	1.3 MS B เกษตรกรรายย่อยได้นำ BMP มาใช้ในสวนของตนและมีการติดตามผลผลิต ตลอดจนข้อมูลอื่น ๆ ไม่เฉพาะแต่การบันทึกการขายผลผลิตทะเลายปาล์มสด (FFB)

หลักการที่ 2: ความถูกต้องตามกฎหมาย การเคารพลีสิทธิในที่ดิน และความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชน					
		ตัวชี้วัด			
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตรฐาน ISH 2019)		เกณฑ์ขั้นต้น (E)	หลักเกณฑ์ A (MS A)	หลักเกณฑ์ B (MS B)	
2.1	เกษตรกรรายย่อยมีสิทธิตามกฎหมาย หรือตามจารีตประเพณี ในการใช้ที่ดินตามกฎหมายของประเทศและท้องถิ่น หรือตามแนวปฏิบัติตามจารีตประเพณี	2.1 E เกษตรกรรายย่อยจัดเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับพิกัดหรือแผนที่ของแปลง และหลักฐานการเป็นเจ้าของหรือสิทธิในการใช้ที่ดิน หรือสามารถแสดงให้เห็นว่าอยู่ระหว่างการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินนั้น ๆ (ตัวชี้วัดที่อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)	2.1 MS A เกษตรกรรายย่อยสามารถแสดงให้เห็นถึงความเป็นเจ้าของตามกฎหมายหรือสิทธิของเจ้าของและ/หรือตามธรรมเนียมในการใช้ที่ดิน หรือสามารถแสดงให้เห็นว่าอยู่ระหว่างการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินนั้น ๆ	1.1 MS B	ที่ดินทั้งหมดของเกษตรกรรายย่อยมีการจัดทำแนวเขตและมองเห็นได้อย่างชัดเจน และต้องดำเนินการภายในขอบเขตที่ดินของตนเองเท่านั้น
2.2	เกษตรกรรายย่อยต้องได้มาซึ่งที่ดิน โดยที่ไม่ได้เอาที่ดินมาจากชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น หรือผู้ใช้ประโยชน์ในที่ดินรายอื่น โดยปราศจากความยินยอมที่ได้รับการแจ้งล่วงหน้าและเป็นอิสระ (FPIC) ตามแนวทางโดยย่อของ FPIC	2.2 E สำหรับแปลงที่มีการปลูกป่าสมัยเดิม เกษตรกรรายย่อยต้องแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่ได้รับที่ดิน โดยปราศจากการยินยอม (FPIC) ของชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น หรือผู้ใช้ประโยชน์ในที่ดินอื่น ๆ (อ้างอิงจากตัวชี้วัด 1.1 E ภาคผนวก 2)	2.2 MS A เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น	2.2 MS B	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น
2.3	สิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินต้องไม่มีประเด็นโต้แย้งกับชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น หรือผู้ใช้ประโยชน์รายอื่น	2.3 E เกษตรกรรายย่อยแสดงให้เห็นว่ามีความมุ่งมั่นในการดำเนินการและพัฒนาแผนเพื่อการแก้ไขข้อพิพาทใด ๆ ที่เกี่ยวกับที่ดิน โดยแสดงหลักฐานข้อมูลสถานะปัจจุบันเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขข้อพิพาทเหล่านั้น (ถ้ามี) (อ้างอิงตามตัวชี้วัด 1.1 E, ภาคผนวก 2)	2.3 MS A ต้องไม่มีข้อพิพาทกับชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น หรือผู้ใช้ประโยชน์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน การใช้ทรัพยากร และสิทธิการเข้าถึง หรือกรณีที่มีข้อพิพาทให้มีกระบวนการแก้ไขข้อพิพาทและได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	2.3 MS B	เหมือนกับหลักเกณฑ์ A
2.4	ที่ดินของเกษตรกรรายย่อยอยู่นอกพื้นที่ที่เป็นอุทยานแห่งชาติหรือพื้นที่คุ้มครองตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค หรือระดับท้องถิ่น หรือตามที่ระบุไว้ในการตีความระดับประเทศ หรือตามแผนการจัดการพื้นที่คุ้มครองธรรมชาติที่ได้รับอนุญาตและเผยแพร่โดยกฎหมายระดับประเทศ	2.4 E ที่ดินของเกษตรกรรายย่อยอยู่นอกพื้นที่ที่เป็นอุทยานแห่งชาติหรือพื้นที่คุ้มครองตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค หรือระดับท้องถิ่น หรือตามที่ระบุไว้ในการตีความระดับประเทศ (อ้างอิง 1.1 E ภาคผนวก 2)	2.4 MS A เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น	2.4 MS B	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น
2.5	เกษตรกรรายย่อยในกลุ่มมีแผนที่จะปลูกป่าสมัยใหม่หรือไม่ ถ้าไม่มีให้ข้ามไป สำหรับการปลูกใหม่ เกษตรกรรายย่อยจะไม่แผ้วถางหรือซื้อที่ดินใด ๆ โดยไม่ได้รับ FPIC จากชนพื้นเมือง และ/หรือชุมชนท้องถิ่น และ/หรือผู้ใช้ประโยชน์รายอื่น ทั้งนี้ให้อาศัยแนวทางโดยย่อของ FPIC	2.5 E สำหรับการปลูกใหม่ เกษตรกรรายย่อยต้องให้คำมั่นว่าจะไม่แผ้วถางหรือซื้อที่ดินใด ๆ จากชนพื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น หรือผู้ใช้อื่น ๆ โดยไม่ได้รับ FPIC จากกลุ่มนั้น ๆ ทั้งนี้ให้อาศัยแนวทางโดยย่อของ FPIC (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)	2.5 MS A เกษตรกรรายย่อยในกลุ่มมีแผนที่จะปลูกป่าสมัยใหม่หรือไม่ ถ้าไม่มีให้ข้ามไป เกษตรกรรายย่อยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวทางโดยย่อของ FPIC	2.5 MS B	เกษตรกรรายย่อยในกลุ่มมีแผนที่จะปลูกป่าสมัยใหม่หรือไม่ ถ้าไม่มีให้ข้ามไป ตามแนวทางโดยย่อของ FPIC เกษตรกรรายย่อยต้องทำข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแผนการปลูกใหม่ร่วมกับชนพื้นเมือง และ/หรือชุมชนท้องถิ่นและ/หรือ ผู้ถือสิทธิใช้ประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบ รวมถึงกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการได้รับผลกระทบจากการขยายพื้นที่ปลูกใหม่ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน

หลักการที่ 3: เคารพสิทธิมนุษยชน รวมถึงสิทธิและเงื่อนไขสภาพแวดล้อมสำหรับคนงาน/ลูกจ้าง				
		ตัวชี้วัด		
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตรฐาน ISH 2019)	เกณฑ์ขั้นต่ำ (E)	หลักเกณฑ์ A (MS A)	หลักเกณฑ์ B (MS B)	
3.1 ไม่มีการใช้แรงงานบังคับ	3.1 E เกษตรกรรายย่อยให้คำมุ่งมั่นในการไม่ใช้แรงงานบังคับและต้องรับรองว่าจะยุติการใช้แรงงานบังคับในสวนในระยะเกณฑ์ขั้นต้น โดยการทำข้อตกลงการทำงานแบบง่าย (เช่น ทะเบียนงาน) การกำหนดเงื่อนไขการทำงานขั้นพื้นฐาน เกษตรกรรายย่อยมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของแรงงานที่ทำงานในพื้นที่ปลูก และครอบครัว รวมถึงการจ้างแรงงาน และผู้รับจ้างต่าง ๆ (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)	3.1 MS A เกษตรกรรายย่อยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับความเป็นธรรมในการจ้างงาน และมีการดำเนินการตามมาตรการเพื่อให้แน่ใจว่าการทำงานทั้งหมดเป็นไปโดยสมัครใจและห้ามปฏิบัติ ดังต่อไปนี้: <ul style="list-style-type: none"> • เก็บยึดเอกสารแสดงตัวตนไว้ ซึ่งไม่จำกัดเพียงแค่หนังสือเดินทาง • ให้คนงานจ่ายเงินค่าธรรมเนียมการรับเข้าทำงาน • การสลับสับเปลี่ยนสัญญา • การทำงานล่วงเวลาโดยไม่สมัครใจ • ขาดอิสระในการลาออก • คิดค่าปรับ ในการยกเลิกสัญญาการจ้าง • มีแรงงานขัดหนี้ • ระบบการจ่ายค่าจ้าง 	3.1 MS B ไม่มีหลักฐานการใช้แรงงานบังคับ โดยเกษตรกรรายย่อยดำเนินการที่ทําให้แน่ใจว่างานทั้งหมดเป็นไปโดยสมัครใจและห้ามปฏิบัติ ดังต่อไปนี้: <ul style="list-style-type: none"> • เก็บยึดเอกสารแสดงตัวตนไว้ ซึ่งไม่จำกัดเพียงแค่หนังสือเดินทาง • ให้คนงานจ่ายเงินค่าธรรมเนียมการรับเข้าทำงาน • การสลับสับเปลี่ยนสัญญา • การทำงานล่วงเวลาโดยไม่สมัครใจ • ขาดอิสระในการลาออก • คิดค่าปรับ ในการยกเลิกสัญญาการจ้าง • มีแรงงานขัดหนี้ • ระบบการจ่ายค่าจ้าง หมายเหตุทางขั้นตอน RSPO จะพัฒนาแนวทางสำหรับ GM	
3.2 ไม่มีการใช้แรงงานหรือเอารัดเอาเปรียบเด็กทั้งนี้ เด็กสามารถทำงานในสวนของครอบครัวได้ โดยให้อยู่ภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่ และต้องไม่กระทบกับการศึกษา นอกจากนี้เด็กต้องไม่ทำงานในสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายดังที่กำหนดไว้ในองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)	3.2 E เกษตรกรรายย่อยตระหนักในคำจำกัดความของการใช้แรงงานเด็ก และต้องรับรองว่า ไม่มีการใช้แรงงานเด็กในสวนตามในระยะเกณฑ์ขั้นต้น โดยการตระหนักถึงการจ้างงานเด็ก และความมุ่งมั่นที่จะไม่ใช้แรงงานเด็กนี้ รวมถึง: <ol style="list-style-type: none"> 1. การปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องอายุขั้นต่ำของคนงาน/ลูกจ้างตามกำหนดกฎหมายท้องถิ่น กฎหมายระดับประเทศ หรือกฎหมายระหว่างประเทศในกรณีที่ไม่มีการกฎหมายท้องถิ่น รัฐ หรือประเทศรองรับ 2. ไม่ให้เด็กทำงานที่เป็นอันตราย 3. ให้มีผู้ใหญ่คอยกำกับดูแลเด็ก และ/หรือเยาวชนที่ทำงานในสวน 4. ต้องรับรองว่าหลักปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิการศึกษาของเด็กเป็นไปอย่างไม่มีข้อจำกัด และได้รับการเคารพ (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2) 	3.2 MS A ผู้จัดการกลุ่มและเกษตรกรรายย่อยปฏิบัติตามมาตรการเพื่อปกป้องเด็กดังต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่มีคนงานในสวนที่อายุต่ำกว่า 15 ปีหรือต่ำกว่าอายุขั้นต่ำที่กำหนดโดยกฎหมายของรัฐหรือ ระดับประเทศหรือในระดับที่มีมาตรฐานที่สูงกว่า 2. เด็ก ๆ ได้รับอนุญาตให้ช่วยเหลือในสวนของครอบครัวเท่านั้น และไม่อนุญาตให้ทำงานที่เป็นอันตราย เสี่ยงอันตราย หรือทำงานหนัก 3. หากมีการจ้างงานเยาวชน งานนั้นต้องไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายหรือจิตใจ และหากยังอยู่ในวัยเรียน การทำงานจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา 	3.2 MS B เหมือนกับหลักเกณฑ์ MS A	

หลักการที่ 3: เคารพสิทธิมนุษยชน รวมถึงสิทธิและเงื่อนไขสภาพแวดล้อมสำหรับคนงาน/ลูกจ้าง							
		ตัวชี้วัด					
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตรฐาน ISH 2019)		เกณฑ์ขั้นต้น (E)	หลักเกณฑ์ A (MS A)		หลักเกณฑ์ B (MS B)		
3.3	<p>มีคนงาน/ลูกจ้าง ในส่วนหรือไม่ หากไม่มีให้ข้ามไป</p> <p>การจ่ายค่าแรงของคนงาน/ลูกจ้างนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมายมาตรฐานอุตสาหกรรมที่บังคับใช้ โดยกฎหมายแห่งชาติ หรือจากการเจรจาต่อรองร่วมกันอย่างใดอย่างหนึ่งตามลำดับความสำคัญในกฎระเบียบท้องถิ่น โดยคำว่า ลูกจ้าง/คนงานนั้นรวมถึงคนงาน/ลูกจ้างแบบประจำและที่ไม่ประจำ</p>	3.3 E	<p>เกษตรกรรายย่อย ให้คำมั่นในการจ่ายค่าแรงขั้นต่ำตามข้อกำหนดทางกฎหมายหรือมาตรฐานอุตสาหกรรมบังคับ (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)</p>	3.3 MS A	<p>คนงาน/ลูกจ้างได้รับเงินตามที่คาดหวังและตกลงกันไว้อย่างน้อยต้องเท่ากับอัตราค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมายกำหนด (ไม่รวมค่าล่วงเวลา) และไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึง ผู้หญิง</p>	3.3 MS B	<p>คนงาน/ลูกจ้างได้รับเงินตามที่คาดหวังและตกลงกันไว้อย่างน้อยต้องเท่ากับอัตราค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมายกำหนด (ไม่รวมค่าล่วงเวลา) และไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึง ผู้หญิง</p>
3.4	<p>มีคนงาน/ลูกจ้าง ในส่วนหรือไม่ หากไม่มีให้ข้ามไป</p> <p>คนงาน/ลูกจ้างเข้าใจถึงสิทธิและเสรีภาพในการยื่นเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ต่อผู้จัดการกลุ่ม หรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง รวมถึงทาง RSPO</p>	3.4 E	<p>เกษตรกรรายย่อย ให้คำมั่นว่าจะเคารพสิทธิของคนงาน ในการยื่นเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)</p>	3.4 MS A	<p>เกษตรกรรายย่อยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับสิทธิของคนงาน ในการยื่นเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ และแจ้งวิธีการยื่นเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์แก่คนงาน/ลูกจ้าง</p>	3.4 MS B	<p>คนงาน/ลูกจ้างตระหนักรู้และมีสิทธิเข้าถึงช่องทางการยื่นเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>
3.5	<p>สภาพแวดล้อมในการทำงานและสิ่งอำนวยความสะดวกมีความปลอดภัยและเป็นไปตามข้อกำหนดทางกฎหมายขั้นต่ำ</p>	3.5 E	<p>เกษตรกรรายย่อย มุ่งมั่นที่จะจัดสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงมี อุปกรณ์ความปลอดภัยขั้นพื้นฐานส่วนบุคคล (PPE) ที่เหมาะสม (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)</p>	3.5 MS A	<p>เกษตรกรรายย่อย คนงาน/ลูกจ้าง และสมาชิกครอบครัวผ่านการฝึกอบรมและตระหนักถึงความเสี่ยงด้านสุขภาพและความปลอดภัยจากการทำงาน ในส่วน (รวมถึงการใช้สารกำจัดศัตรูพืช) และวิธีบรรเทาผลกระทบดังกล่าว</p>	3.5 MS B	<p>คนงาน/ลูกจ้าง รวมถึงสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรรายย่อยสามารถเข้าถึงสภาพการทำงานที่ปลอดภัยและสิ่งอำนวยความสะดวกซึ่งรวมถึง:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยและเพียงพอ ตามความเหมาะสม; • สามารถเข้าถึงอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้; • อุปกรณ์ด้านสุขภาพและความปลอดภัย รวมทั้งอุปกรณ์ความปลอดภัยขั้นพื้นฐานส่วนบุคคล (PPE) ตามความเหมาะสมกับประเภทของงาน • มีน้ำดื่มที่เพียงพอ; • เข้าถึงห้องสุขาได้
3.6	<p>มีลูกจ้าง ในส่วนหรือไม่ หากไม่มีให้ข้ามไป</p> <p>ไม่มีการเลือกปฏิบัติ การคุกคามทางเพศ หรือการใช้อำนาจโดยมิชอบ ในส่วน</p>	3.6 E	<p>เกษตรกรรายย่อย มุ่งมั่นที่จะไม่เลือกปฏิบัติ คุกคามทางเพศ หรือใช้อำนาจโดยมิชอบ ในส่วน (อ้างอิง 1.1 E ภาคผนวก 2)</p>	3.6 MS A	<p>เกษตรกรรายย่อยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติ การคุกคามทางเพศ และการใช้อำนาจโดยมิชอบ ในที่ทำงาน และตระหนักถึงความจำเป็น ในการสร้างพื้นที่ทำงานที่ปลอดภัย</p>	3.6 MS B	<p>ไม่พบหลักฐานการเลือกปฏิบัติ การคุกคามทางเพศ และการใช้อำนาจโดยมิชอบ</p>

หลักการที่ 4: ปกป้อง อนุรักษ์ และเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม			
ตัวชี้วัด			
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตรฐาน ISH 2019)	เกณฑ์ขั้นต้น (E)	หลักเกณฑ์ A (MS A)	หลักเกณฑ์ B (MS B)
4.1 พื้นที่ที่มีคุณค่าสูงต่อการอนุรักษ์ (HCV) และพื้นที่ป่าที่มีการเก็บกักคาร์บอนสูง (HCS) ในแปลงของเกษตรกรรายย่อย หรือในพื้นที่จัดการกลุ่มที่เข้าหลังจากเดือนพฤศจิกายน 2562 ซึ่งระบุผ่านแนวทางการประเมินรวม HCV-HCS อย่างง่ายนั้น ต้องได้รับการจัดการเพื่อให้แน่ใจว่าพื้นที่เหล่านั้นได้รับการทะนุบำรุง และ/หรือเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์	4.1 E เกษตรกรรายย่อยมุ่งมั่นที่จะปกป้องพื้นที่ HCV และป่า HCS โดยมีแนวทางป้องกันล่วงหน้า (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)	4.1 MS A เกษตรกรรายย่อยและคนงาน/ลูกจ้าง (ถ้ามี) ผ่านการฝึกอบรมและตระหนักถึง: <ul style="list-style-type: none"> • ความสำคัญของการรักษาและอนุรักษ์พื้นที่ HCV และป่า HCS • ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสัตว์ป่าและความพยายามในการบรรเทาความขัดแย้ง • ชนิดพันธุ์หายาก ถูกคุกคาม และใกล้สูญพันธุ์ (RTE) และระบบนิเวศที่สำคัญ 	4.1 MS B เกษตรกรรายย่อยปฏิบัติตามแนวทางป้องกันล่วงหน้า รวมทั้งการจัดการและทะนุบำรุงชนิดพันธุ์ RTE พื้นที่ HCVs และป่า HCSตามความเหมาะสม
4.2 ในกรณี พื้นที่ปลูกป่าของเกษตรกรรายย่อยมีการปลูกและแผ้วถางพื้นที่หลังเดือนพฤศจิกายน 2548 หรืออยู่ในพื้นที่ที่ระบุว่าเป็นป่า HCS หลังจากเดือนพฤศจิกายน 2019 จนถึงระยะเวลาที่มีสิทธิ์ ให้นำกระบวนการแก้ไข และชดเชย (RaCP) ที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรรายย่อย ตามการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน (LUCA) มาบังคับใช้ (อ้างอิงค่านำเบื้องต้น)	4.2 E เกษตรกรรายย่อยและผู้จัดการกลุ่มแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับแปลงของเกษตรกรรายย่อยทั้งหมดที่ถูกปรับเปลี่ยนและปลูกป่าสน้ำมันหลังปีพ.ศ. 2548 ผ่านทางรายงานผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน (LUCA) หรือเครื่องมืออื่นๆ ที่ได้รับอนุมัติจาก RSPO (อ้างอิง 1.1 E ภาคผนวก 2)	4.2 MS A สมาชิกในกลุ่มพัฒนาแผนเพื่อระบุพื้นที่การฟื้นฟูมากที่สุด ในพื้นที่ของ HCVs ที่สูญหายตั้งแต่ปี 2548 และป่า HCS ที่สูญหายตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2562 ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม และส่งแผนไปยัง RSPO	4.2 MS B มีการดำเนินการตามแผนงานที่ได้รับการอนุมัติจาก RSPO เพื่อฟื้นฟู HCV ที่สูญหายตั้งแต่ปี 2548 และป่า HCS ที่สูญหายตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2562
4.3 เกษตรกรรายย่อยในกลุ่มมีแผนจะปลูกป่าสนน้ำมันใหม่หรือไม่? หากไม่มีให้ข้ามไป การปลูกป่าสนน้ำมันในพื้นที่ใหม่ของเกษตรกรรายย่อยอิสระ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2562: <ul style="list-style-type: none"> • ไม่ปลูกทับพื้นที่ HCVs • ไม่ปลูกทับพื้นที่ป่า HCS ใดๆ ตามที่กำหนดในแนวทางการประเมินรวม HCV-HCS อย่างง่าย • ไม่อยู่บนทางลาดชัน (มากกว่า 25 องศา หรือตามการตีความระดับประเทศ) • ไม่อยู่บนพื้นที่ป่าพรุที่ระดับความลึกใด ๆ • ไม่ได้ตั้งอยู่ในพื้นที่หวงห้ามหรือได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศ • ไม่อยู่ในพื้นที่กันชนชายฝั่ง 	4.3 E เกษตรกรรายย่อยให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนการปลูกป่าสนน้ำมันใหม่ทั้งหมด และให้คำมั่นว่าจะไม่มีการปลูกใหม่ในป่า HCV หรือ HCS บนเนินเขาสูงชัน (มากกว่า 25 องศาหรือตามการตีความระดับประเทศ) หรือบนพื้นที่ป่าพรุจนกว่าขั้นตอน HCV-HCS จะเสร็จสิ้น (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)	4.3 MS A เกษตรกรรายย่อยในกลุ่มมีแผนจะปลูกป่าสนน้ำมันใหม่หรือไม่? ก่อนเริ่มการเตรียมที่ดินใดๆ สมาชิกกลุ่มจะต้องพัฒนาแผนการจัดการแบบบูรณาการผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อรักษาหรือเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ในพื้นที่ HCV รวมถึงป่า HCS ที่ระบุหลังเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ผ่านแนวทางการประเมินรวม HCV-HCS อย่างง่าย	4.3 MS B เกษตรกรรายย่อยมีแผนการจัดการแบบบูรณาการที่ได้รับอนุมัติจาก RSPO สำหรับการปลูกป่าสนน้ำมันใหม่ตามที่วางไว้ และจะแจ้งให้ผู้ที่มีส่วนร่วมในการทำแผนทราบ ก่อนที่จะมีการเตรียมที่ดินใดๆ

หลักการที่ 4: ปกป้อง อนุรักษ์ และเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม				
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตรฐาน ISH 2019)		ตัวชี้วัด		
เกณฑ์ขั้นต้น (E)		หลักเกณฑ์ A (MS A)	หลักเกณฑ์ B (MS B)	
4.4	<p>เกษตรกรรายย่อยในกลุ่มมีแปลงปลูกปาล์ม น้ำมันอยู่บนพื้นที่ที่เป็นป่าพรุหรือไม่? หากไม่มีให้ข้ามไป</p> <p>ในกรณีที่เกษตรกรรายย่อยมีแปลงปลูกอยู่ในพื้นที่ป่าพรุ จะต้องใช้แนวทางการจัดการที่ดีที่สุดในการลดปัญหาการทรุดตัวและการเสื่อมสภาพของดิน</p>	4.4 E ผู้จัดการกลุ่มยืนยันจำนวนของแปลงปลูกที่อยู่ในพื้นที่ป่าพรุของสมาชิกในกลุ่ม และเกษตรกรมีความมุ่งมั่นที่จะใช้แนวทางการจัดการที่ดีที่สุด (BMPs) และลดการทรุดตัวและการย่อยสลายของดิน (อ้างอิง 1.1 E ภาคผนวก 2)	4.4 MS A เกษตรกรรายย่อยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวทางการจัดการพื้นที่ป่าพรุที่ดีที่สุด (BMP) ผู้จัดการกลุ่มและเกษตรกรรายย่อยได้จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดไฟไหม้ โดยใช้ BMP สำหรับแปลงการปลูกบนป่าพรุและแนวทางการจัดการระบบน้ำสำหรับพื้นที่ที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน RSPO	4.4 MS B เกษตรกรรายย่อยดำเนินแผนงานของกลุ่มตามแนวทางการจัดการที่ดีที่สุด ซึ่งรวมถึงการจัดการการเกิดไฟไหม้และระบบน้ำรวมทั้งการติดตามอัตราการทรุดตัวของแปลงปลูกที่มีบนพื้นที่ป่าพรุ
4.5	<p>เกษตรกรรายย่อยในกลุ่มมีแผนจะปลูกปาล์ม น้ำมันบนพื้นที่ที่เป็นป่าพรุหรือไม่? หากไม่มีให้ข้ามไป</p> <p>การปลูกแปลงทดแทนบนพื้นที่ป่าพรุสามารถทำได้เฉพาะในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่ำในการเกิดน้ำท่วมหรือการรุกคืบของน้ำเค็ม ซึ่งแสดงจากผลการประเมินความเสี่ยงน้ำท่วมตามที่ RSPO อนุมัติ ซึ่งสอดคล้องกับแม่แบบ (Template) การประเมินความเสี่ยงการเกิดน้ำท่วม ในมาตรฐาน RSPO ฉบับเกษตรกรรายย่อย (ISH)</p>	4.5 E เกษตรกรรายย่อยมีหน้าที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนสำหรับการปลูกทดแทนทั้งหมดและยินยอมว่าการปลูกทดแทนจะอยู่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่ำในการเกิดน้ำท่วมหรือการรุกคืบของน้ำเค็มเท่านั้น (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)	4.5 MS A เกษตรกรรายย่อยทุกรายที่มีพื้นที่ปลูกอยู่บนพื้นที่ป่าพรุจะต้องได้รับการฝึกอบรมอย่างครบหลักสูตรเกี่ยวกับการระบุความเสี่ยงของการเกิดน้ำท่วมหรือการรุกคืบของน้ำเค็มในอนาคต และกลยุทธ์การพัฒนาที่ดินทางเลือก	4.5 MS B เกษตรกรรายย่อยทำการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเกิดน้ำท่วมหรือการรุกคืบของน้ำเค็ม ก่อนที่จะทำการปลูกทดแทนในพื้นที่ป่าพรุ และในกรณีที่มีความเสี่ยงสูง ให้จัดทำแผนกลยุทธ์ในการพัฒนาที่ดินทางเลือก โดยเน้นไปที่การวางแผนการประกอบอาชีพทางเลือก
4.6	<p>ไม่ใช่ไฟเผาในการเตรียมดินเพื่อการปลูกปาล์ม น้ำมัน หรือเพื่อการควบคุมศัตรูพืช และไม่ใช่ไฟเผาในพื้นที่เปิดเพื่อจัดการขยะในสวน</p>	4.6 E เกษตรกรรายย่อยตกลงที่จะไม่ใช่ไฟเผาเตรียมดินเพื่อการเพาะปลูกหรือเพื่อการควบคุมศัตรูพืช หรือไม่ใช่ไฟเผาในพื้นที่เปิดเพื่อจัดการขยะ ผู้จัดการกลุ่มบันทึกหลักฐานการใช้ไฟเผาของสมาชิกที่เข้าร่วมกลุ่ม (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2)	4.6 MS A ต้องไม่มีหลักฐานทางกายภาพที่แสดงถึงการใช่ไฟเผาครั้งใหม่ในการเตรียมพื้นที่เพาะปลูกปาล์ม (ภายหลังระยะของเกณฑ์ขั้นต้น) โดยเกษตรกรรายย่อยต้องได้รับการฝึกอบรมและตระหนักถึง: <ul style="list-style-type: none"> ทางเลือกอื่นๆ สำหรับเตรียมดินเพื่อการเพาะปลูก และการจัดการขยะในสวน (ตามความเหมาะสมและเป็นไปได้) ทางเลือกอื่นๆ ในการใช้ไฟกำจัดศัตรูพืช การป้องกันไฟไหม้และวิธีการรับมือและจัดการไฟไหม้ในชุมชนและหมู่บ้าน 	4.6 MS B เกษตรกรรายย่อยไม่ใช่ไฟเผาหรือลองเผาเพื่อเตรียมดินเพื่อการเพาะปลูกจัดการขยะ หรือการควบคุมศัตรูพืชในสวน สำหรับการกำจัดศัตรูพืชนั้น อาจใช้ไฟเผาได้เป็นกรณีพิเศษ เช่น ไม่มีมาตรการอื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ทั้งนี้ จะต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หลักการที่ 4: ปกป้อง อนุรักษ์ และเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม			
		ตัวชี้วัด	
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตราฐาน ISH 2019)	เกณฑ์ขั้นต้น (E)	หลักเกณฑ์ A (MS A)	หลักเกณฑ์ B (MS B)
4.7 มีการกำหนดพื้นที่กันชนชายฝั่ง และจัดการเพื่อให้แน่ใจว่ามีการทะนุบำรุงและ/หรือการปรับปรุง ตามกฎหมายของประเทศ และคำนึงถึงคู่มือการจัดการและการฟื้นฟูพื้นที่สงวนกันชนชายฝั่ง ตามมาตรฐาน RSPO ฉบับล่าสุด - คู่มือฉบับย่อ	4.7 E ผู้จัดการกลุ่มระบุเขตพื้นที่กันชนชายฝั่งภายในกลุ่มและเกษตรกรรายย่อยจัดการแปลงปลูกของตนและตกลงที่จะไม่ทำการเพาะปลูกใหม่ ในเขตพื้นที่สงวนกันชนชายฝั่ง ตามคู่มือการจัดการและการฟื้นฟูพื้นที่สงวนกันชนชายฝั่ง ตามมาตรฐาน RSPO ฉบับล่าสุด - คู่มือฉบับย่อ (อ้างอิง 1.1 E ภาคผนวก 2)	4.7 MS A เกษตรกรรายย่อยผ่านการฝึกอบรมและตระหนักถึงการจัดการเขตพื้นที่กันชนชายฝั่ง และกลุ่มมีแผนปฏิบัติการเพื่อทะนุบำรุงและ/หรือปรับปรุงเขตกันชนชายฝั่ง	4.7 MS B เกษตรกรรายย่อยทะนุบำรุง และ/หรือปรับปรุงพื้นที่เขตกันชนชายฝั่ง ตามกฎหมายของประเทศ และคำนึงถึงคู่มือการจัดการและการฟื้นฟูพื้นที่สงวนกันชนชายฝั่ง ตามมาตรฐาน RSPO ฉบับล่าสุด - คู่มือฉบับย่อ
4.8 มีการใช้สารกำจัดศัตรูพืชมาใช้ในรูปแบบที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน ในสวนครอบครัวชุมชน หรือสิ่งแวดล้อม	4.8 E เกษตรกรรายย่อยมุ่งมั่นที่จะยุติการใช้พาราควอตและสารกำจัดศัตรูพืชที่ระบุในหมวดหมู่ขององค์การอนามัยโลกประเภท 1A หรือ 1B และรายการอื่น ๆ ที่ถูกขึ้นทะเบียน ในอนุสัญญาสตอกโฮล์มหรืออนุสัญญา Rotterdam โดย: <ul style="list-style-type: none"> • หยุดซื้อสารกำจัดศัตรูพืชเหล่านี้ทันที • ยุติการใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่เก็บไว้ใช้ตามหลักเกณฑ์ MS B • แจ้งข้อมูลกับผู้จัดการกลุ่มเพื่อเก็บบันทึกการซื้อและการใช้สารกำจัดศัตรูพืช (อ้างอิง 1.1 E, ภาคผนวก 2) 	4.8 MS A เกษตรกรรายย่อยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด(BMP) สำหรับการใช้สารกำจัดศัตรูพืช รวมไปถึงตระหนักถึงความเสี่ยงในการใช้สารกำจัดศัตรูพืชที่มีต่อสตรีมีครรภ์และหญิงที่อยู่ระหว่างให้นมบุตร และแรงงานวัยหนุ่มสาว การจัดเก็บและการกำจัด; พาราควอตและยาฆ่าแมลงที่ระบุใน หมวดหมู่ขององค์การอนามัยโลกประเภท 1A หรือ 1B, อนุสัญญาสตอกโฮล์มหรืออนุสัญญา Rotterdam (และเป็นไปตามข้อ 3.5)	4.8 MS B เกษตรกรรายย่อยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด(BMP) สำหรับการใช้สารกำจัดศัตรูพืชทั้งหมด รวมถึงการห้ามใช้สารกำจัดศัตรูพืชโดยสตรีมีครรภ์ และหญิงที่อยู่ระหว่างให้นมบุตร และแรงงานวัยหนุ่มสาว และการยกเว้นยาพาราควอตและสารกำจัดศัตรูพืชที่ระบุในหมวดหมู่ขององค์การอนามัยโลกประเภท 1A หรือ 1B หรือและรายการอื่น ๆ ที่ถูกขึ้นทะเบียน ในอนุสัญญาสตอกโฮล์มหรืออนุสัญญา Rotterdam เว้นแต่เมื่อได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อมีการระบาดของศัตรูพืช
4.9 กลุ่มและเกษตรกรรายย่อยจัดการศัตรูพืช โรค วัชพืช และพืชพันธุ์ที่รุกราน โดยใช้เทคนิคที่เหมาะสม โดยไม่จำกัดเพียงเทคนิคการจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ (IPM)	4.9 E ไม่มีอยู่ในเกณฑ์	4.9 MS A เกษตรกรรายย่อยได้รับการฝึกอบรมและตระหนักถึงแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด โดยไม่จำกัดเพียงการใช้สารเคมีอย่างปลอดภัย การจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการ และการจัดการวัชพืชและพืชพันธุ์ที่รุกราน	4.9 MS B กลุ่มและเกษตรกรรายย่อยใช้ประโยชน์จากวิธีการจัดการศัตรูพืชแบบบูรณาการให้มากที่สุดเพื่อลดการใช้ยากำจัดศัตรูพืชและสารกำจัดวัชพืชในแปลงปลูกของตน

A - ICS: ข้อกำหนดเกี่ยวกับสถานะของกลุ่มและการจัดการกลุ่ม							
ตัวชี้วัด							
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตรฐาน ISH 2019)		เกณฑ์ขั้นต้น (E)		หลักเกณฑ์ A (MS A)		หลักเกณฑ์ B (MS B)	
A1	กลุ่มแสดงให้เห็นถึงการจัดตั้งกลุ่มอย่างถูกกฎหมาย	A1.1 E	กลุ่มมีแต่งตั้งผู้จัดการกลุ่ม	A1.1 MS A	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น	A1.1 MS B	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น
		A1.2 E	ผู้จัดการกลุ่มมีหลักฐาน การแสดงตัวตนทางกฎหมาย	A1.2 MS A	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น	A1.2 MS B	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น
		A1.3 E	กลุ่มมีข้อกำหนดการเป็นสมาชิก	A1.3 MS A	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น	A1.3 MS B	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น
		A1.4 E	สมาชิกทุกคนได้ลงนามและยอมรับข้อกำหนดการเป็นสมาชิก	A1.4 MS A	สมาชิกทุกคนสามารถแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในข้อกำหนดการเป็นสมาชิก	A1.4 MS B	เหมือนหลักเกณฑ์ MS A
A2	ผู้จัดการกลุ่มรับผิดชอบการจัดการกลุ่มในการขอรับการรับรองมาตรฐาน	A2.1 E	ผู้จัดการกลุ่มเปิดให้สมาชิกมีส่วนร่วมและ/หรือการปรึกษาหารือในการวางแผนสำหรับการดำเนินการตามระบบควบคุมภายในกลุ่ม (ICS) ผู้จัดการกลุ่มวางแผนสำหรับการดำเนินการตามระบบ ICS ซึ่งรวมถึงการมีส่วนร่วมของสมาชิก	A2.1 MS A	ผู้จัดการกลุ่มสามารถแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามระบบ ICS ผ่านการดำเนินการของสมาชิกแต่ละคน	A2.1 MS B	เหมือนหลักเกณฑ์ MS A
		A2.2 E	ผู้จัดการกลุ่มแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในมาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อย มาตรฐานการรับรองกลุ่มและหัวข้อที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ รวมถึงมีทรัพยากรเพียงพอในการบริหารจัดการกลุ่ม	A2.2 MS A	ผู้จัดการกลุ่มสามารถแสดงความสามารถในการบริหารจัดการและดำเนินการตามมาตรฐานและข้อกำหนดในการรับรองกลุ่ม	A2.2 MS B	เหมือนหลักเกณฑ์ MS A
		A2.3 E	แผนการฝึกอบรมประจำปีของกลุ่มครอบคลุมมาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อย ในหัวข้อการจัดการกลุ่ม ซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์ของกลุ่ม โครงสร้าง ขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง และกระบวนการรับรอง) และหัวข้ออื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อย	A2.3 MS A	ผู้จัดการกลุ่มใช้วิธีการแบ่งช่วงระยะเวลาเพื่อให้แน่ใจว่าสมาชิกได้เข้ารวมการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อย ในหัวข้อการจัดการกลุ่มและหัวข้ออื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐาน สำหรับเกษตรกรรายย่อยตามแผนการฝึกอบรมประจำปีของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง	A2.3 MS B	สมาชิกทุกคนเข้าร่วมการฝึกอบรมและสามารถแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในมาตรฐาน RSPO สำหรับเกษตรกรรายย่อย ในหัวข้อการจัดการกลุ่มและข้อกำหนดการรับรองรวมถึงความตระหนักในแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด การจัดการพื้นที่ HCV, การปกป้องสิ่งแวดล้อม สวัสดิการทางสังคมของคนงาน ในสวน และการดำเนินธุรกิจ
B - ICS: นโยบายและการจัดการ							
ตัวชี้วัด							
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตรฐาน ISH 2019)		เกณฑ์ขั้นต้น (E)		หลักเกณฑ์ A (MS A)		หลักเกณฑ์ B (MS B)	

B1	ระบบควบคุมภายในของกลุ่มประกอบด้วยเอกสารเกี่ยวกับนโยบาย ขั้นตอนปฏิบัติและข้อมูลองค์กรสำหรับการบริหารปฏิบัติงาน	B1.1 E	ระบบควบคุมภายในของกลุ่มมีไว้สำหรับการบริหารปฏิบัติงานรวมถึงขั้นตอนการให้ออกจากกลุ่มและการลงโทษสำหรับสมาชิกที่ไม่ปฏิบัติตาม รวมถึงขั้นตอนในการดำเนินการตรวจประเมินภายใน	B1.1 MS A	มีการนำระบบควบคุมภายในมาใช้ และมีการตรวจประเมินภายในจำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของสมาชิกในกลุ่ม และสิ่งที่ตรวจพบทั้งหมดต้องได้รับการแก้ไข	B1.1 MS B	มีการนำระบบควบคุมภายในมาใช้ และมีการตรวจประเมินภายในกลุ่มประจำปีจำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของสมาชิกในกลุ่ม (สำหรับการตรวจสอบครั้งแรก - IC) ตามด้วยยอดคงเหลือครึ่งหนึ่งในปีถัดไป (การตรวจติดตามครั้งที่ 1 - ASA1) และดำเนินการต่อในปีถัดไปจนกว่าจะมีการรับรองใหม่ ขนาดการสุ่มตัวอย่างสำหรับการตรวจประเมินภายในประจำปีของกลุ่มจะขึ้นอยู่กับการประเมินความเสี่ยงของสมาชิกที่มีอยู่ทั้งหมด ซึ่งรวมถึงสมาชิกที่มีความเสี่ยงปานกลางและสูง และสมาชิกใหม่ (ถ้ามี) ขนาดกลุ่มตัวอย่างรวมสำหรับการตรวจประเมินภายในประจำปีต้องไม่น้อยกว่า 33% ของขนาดกลุ่ม
		B1.2 E	ผู้จัดการกลุ่มมีข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลสวนป่าลุ่ม ข้อมูลการผลิต เอกสารทางกฎหมายของสมาชิกกลุ่มและปฏิญญาเกษตรกรรายย่อยที่ลงนาม	B1.2 MS A	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น	B1.2 MS B	เหมือนเกณฑ์ขั้นต้น
C - ICS: การวางแผนธุรกิจของกลุ่ม							
ตัวชี้วัด							
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตรฐาน ISH 2019)		เกณฑ์ขั้นต้น (E)		หลักเกณฑ์ A (MS A)		หลักเกณฑ์ B (MS B)	
C1	กลุ่มมีแผนธุรกิจที่จัดทำขึ้น โดยกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งการสนับสนุนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม	C1.1 E	มีแผนธุรกิจประจำปีสำหรับกลุ่มซึ่งประกอบด้วย: <ul style="list-style-type: none"> • การคาดการณ์การผลิตรายได้ อ้างอิงจากบันทึกในปีก่อน ๆ • แผนการขยายธุรกิจ 	C1.1 MS A	แผนธุรกิจของกลุ่มถูกนำไปใช้และมีการทบทวนแผนทุก ๆ ปี	C1.1 MS B	กลุ่มแสดงความสามารถสามารถดำเนินงานด้วยงบประมาณของตนเองตามผลดำเนินงานตามแผนธุรกิจ

C2	ระบบควบคุมภายในของกลุ่มถูกรวมเข้ากับแผนการบริหารจัดการของกลุ่ม	C2.1 E	มีแผนบริหารจัดการกลุ่ม ซึ่งครอบคลุม : • แผนการฝึกอบรม / การเสริมสร้างขีดความสามารถ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกกลุ่ม • แนวทางในการเสริมสร้างความเชื่อมโยงภายในห่วงโซ่อุปทาน • วางแผนโครงการเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (เช่น เกี่ยวกับการจัดการขยะ ดิน ฯลฯ) หากมี	C2.1 MS A	ดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการกลุ่ม และมีการทบทวนอย่างน้อยทุก ๆ ปี	C2.1 MS B	กลุ่มแสดงให้เห็นว่าสมาชิกได้ปฏิบัติตามแผนบริหารจัดการกลุ่ม
D - ICS: ICS: ระบบการซื้อขายแบบกลุ่มสำหรับผลผลิตที่ผ่านการรับรอง							
ตัวชี้วัด							
เกณฑ์กำหนด (ตามมาตรฐาน ISH 2019)		เกณฑ์ขั้นต่ำ (E)		หลักเกณฑ์ A (MS A)		หลักเกณฑ์ B (MS B)	
D1	กลุ่มมีขั้นตอนและระบบในการติดตามผลผลิตปาล์มทะเลหลายสด (FFB)	D1.1 E	มีขั้นตอนและบันทึกเพื่อติดตามการผลิตและการขายประจำปีของผลผลิตที่ผ่านการรับรอง ซึ่งสามารถตรวจสอบย้อนกลับกับผู้ผลิตและ/หรือผู้ค้าขายได้	D1.1 MS A	ผู้จัดการกลุ่มเก็บรักษาบันทึกของการผลิตประจำปีและยอดขายของผลผลิตที่ได้รับการรับรอง	D1.1 MS B	ผู้จัดการกลุ่มเก็บรักษาบันทึกการผลิตประจำปีและยอดขายของผลผลิตที่ได้รับการรับรอง โดยรวมแหล่งที่มาของผลผลิต FFB ทั้งหมด
D2	กลุ่มมีการบันทึกและใช้ระบบสำหรับติดตามผลผลิต FFB	D2.1 E	ไม่อยู่ในเกณฑ์	D2.1 MS A	ผู้จัดการกลุ่มเก็บรักษาข้อมูลการผลิตและยอดขายประจำปีของผลผลิตที่ได้รับการรับรอง ผ่านระบบบัญชีและการอ้างสิทธิ์ โดยดูจาก ใบเสร็จรับเงินตัวจริงและยอดขายของสมาชิกทุกคน	D2.1 MS B	ผู้จัดการกลุ่มเก็บรักษาข้อมูลการผลิตประจำปีและยอดขายผลผลิตที่ได้รับการรับรองผ่านการขายผลผลิตให้แก่โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มหรือทางระบบบัญชีและการอ้างสิทธิ์ โดยดูจากใบเสร็จตัวจริง เป็นยอดขายจริงจากสมาชิกทั้งหมดและเป็นผลผลิตที่ได้รับการรับรอง 100%
D3	กลุ่มมีขั้นตอนและระบบสำหรับการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษ	D3.1 E	ผู้จัดการกลุ่มและกลุ่มเห็นพ้องกันเกี่ยวกับวิธีการ ใช้เงินตอบแทนพิเศษ ข้อตกลงดังกล่าวจะถูกบันทึกและสื่อสารกับสมาชิกในกลุ่ม โดยที่ ราคาซื้อขายเงินตอบแทนพิเศษ และช่วงเวลาในการจ่ายเงินนั้นจะต้องถูกสื่อสารอย่างชัดเจนและโปร่งใสกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม และมีการบันทึกการจ่ายเงินตอบแทนพิเศษให้แก่สมาชิกในทุกขั้นตอน โดยการจ่ายเงินนี้จะทำในเวลาที่เหมาะสมและเหมาะสม	D3.1 MS A	มีการบันทึกการเบิกจ่ายเงินตอบแทนพิเศษ รวมถึงจำนวนเงินและช่วงเวลาที่จ่ายเงิน ให้กับสมาชิกกลุ่มอย่างชัดเจน	D3.1 MS B	เหมือนหลักเกณฑ์ MS A